

Juleaften

Og det skete i de dage, at der udgik en befaling fra kejser Augustus om at holde folketælling i hele verden. Det var den første folketælling, mens Kvirinius var statholder i Syrien. Og alle drog hen for at lade sig indskrive, hver til sin by. Også Josef drog op fra byen Nazaret i Galilæa til Judæa, til Davids by, som hedder Betlehem, fordi han var af Davids hus og slægt, for at lade sig indskrive sammen med Maria, sin forlovede, som ventede et barn. Og mens de var dér, kom tiden, da hun skulle føde; og hun fødte sin søn, den førstefødte, og svøbte ham og lagde ham i en krybbe, for der var ikke plads til dem i herberget.

I den samme egn var der hyrder, som lå ude på marken og holdt nattevagt over deres hjord. Da stod Herrens engel for dem, og Herrens herlighed strålede om dem, og de blev grebet af stor frygt. Men englen sagde til dem: »Frygt ikke! Se, jeg forkynnder jer en stor glæde, som skal være for hele folket: I dag er der født jer en frelser i Davids by; han er Kristus, Herren. Og dette er tegnet, I får: I skal finde et barn, som er svøbt og ligger i en krybbe.« Og med ét var der sammen med englen en himmelsk hærskare, som lovpriste Gud og sang:

Ære være Gud i det højeste og på jorden!

Fred til mennesker med Guds velbehag!

Luk. 2,1-14

Gavernes gave

MOGENS G JENSEN

Tanken

Bibelens Gud er en handlende Gud. Han giver aktivt det bedste, han har. Han er også en opsøgende Gud og leder efter det bortkomne. Julens evangelium er et budskab om Gud, der møder os, præcis hvor vi befinder os. Fordi vi ikke kan møde den hellige Gud, selv om vi forgæves forsøger at blive lige som ham, har han besluttet at møde os. Men inkarnationens under må ikke isoleres. Den er dybest set også en optakt til påskens forsoning. Fødselens fattigdom bebuder fornedrelsens brændpunkt: korsdøden. Krybbens træ og korsets pæl taler begge om tjenerens selvhengivelse. Og alt dette er ikke et drama uden adresse: 'I dag er der født jer en frelser i Davids by.'

Troen

‘Santa Claus is coming to town’ lyder hvert år ud af højtalerne. Men i julen proklameres heldigvis også en andens komme, nemlig Jesu Kristi komme. Hans komme proklameres ikke i reklamer, der er glemt om nogle år. Hans komme er derimod proklameret og forudsagt af profeter op gennem årtusinder, og i dag samles vi om ham, som kom engang, og som stadig kommer til os. Her overgår Jesus langt manden i den røde frakke. Profetierne fortæller os om et menneske, som ikke kom for at belønne de frelste, men for at frelse de fortabte.

Hvis vi forestiller os en besøgende fra en anden planet komme på besøg her i vores by i juletiden med den opgave at finde ud af, hvad alt det postyr mon skyldes, hvad ville han mon så konkludere? Jo, jeg er bange for, at hans konklusion ville lyde på, at det, de mennesker kalder jul, handler om en herre højt oppe i årene, der hele tiden går rundt og siger: ‘Ho, ho, ho.’ Han vil sandsynligvis ikke finde ud af, at julens egentlige hovedperson er et lille barn i en krybbe. Det er ikke for at forstyrre nogens julefejring, at jeg kommer med denne betragtning, men mange moderne julefejring ligner en tro kopi af det, Paulus skriver i Rom. 1,25: ‘De udskiftede Guds sandhed med løgnet og dyrkede og tjente skabningen i stedet for skaberen...’ Oversat betyder det: De dyrker og tjener gaven i stedet for giveren af gaven. Lad os endelig ikke forveksle julemanden og Jesus. Hvis vi gør det, sidder vi tilbage med et tomt ekko af et ‘Ho, ho, ho’ i stedet for englesang i vore ører.

Men det med gaver har nu i virkeligheden en hel del med julens oprindelige budskab at gøre. For det kan vi jo lære af den ældre skæggede mand: han uddeler gaver. Hvad er en god gave egentlig? Vi vil jo helst give en gave, som står på ønskesedlen. Så er vi sikre på, at den gave, vi kommer med, opfylder et ønske. Derimod kan vi godt blive trætte af den gamle onkel, der hele tiden selv finder på noget at give. Han finder hele tiden på gaver, jeg ikke har ønsket mig. Men på den anden side er nogle af de bedste gaver, jeg får i år, måske en ting, jeg slet ikke havde forestillet mig, at jeg havde behov for. Når man får sådan en gave, føler man sig bedre set. Og det er, som om giveren har lagt noget af sig selv i gaven. Der må jo være en mening med, at jeg skulle have netop denne gave. Som om gavens værdi ikke længere er det væsentlige, men der ligger en symbolsk værdi i gaven. Den bliver et tegn på et venskab, et helt særligt kærlighedsbånd mellem giveren og gaven. Gaven betyder nemlig: du og jeg hører sammen.

I julen giver Gud os en gave. En kæmpe gave. Han giver os sin søn. Måske har denne gave ikke stået på din ønskeseddel i år. Et barn i en krybbe? Hvad skal jeg bruge Jesus til? Verden har da brug for noget langt mere relevant end et lille

barn. Hvad med at give fred, Gud? Hvad med at du giver fred i Ukraine? Hvad med at du giver fred mellem Israel og palæstinenserne? Det ønske står vist øverst på manges ønskeseddel denne jul. Det ville da være en gave, der virkelig rykker og vil noget.

Men Guds julegave er stadig barnet i krybben. I det barn har Gud lagt noget af sig selv, ja hele sig selv. I det barn ønsker Gud at forlige sig med dig og mig. I det barn ønsker Gud at skaffe forsoning – ikke blot mellem os og ham, men også mellem os mennesker indbyrdes. Jesus kaldes i en profeti fra GT for vores fredsfyrste. Og i Efs. 2,14 siger Paulus, at: 'For han er vor fred.' Og netop med tanke på situationen i Mellemøsten er det værd at lægge mærke til det, Paulus videre skriver: 'Han gjorde de to parter til et, og med sin legemlige død nedrev han den mur af fjendskab, som skilte os.' (Efs. 2,14). Jesus, Guds julegave, er altså løsningen på den uløselige konflikt i Israel. Først når jøder og palæstinensere tager mod Guds gave, fredsfyrsten, bliver der fred i Mellemøsten. For han er vor fred. Det kan godt være, at hverken jøder eller palæstinensere ønsker sig Guds gave til os mennesker, Jesus. Men vejen til varig forsoning mellem de to folk, går altså gennem Jesus.

Guds gave til os mennesker er Jesus. Og i den gave, har han lagt ikke bare lidt af sig selv, men hele sig selv. Den gave indeholder Guds hjerteblood og selve Guds DNA: fred på vor jord, som englens sang om ude på marken. 'Fred til mennesker med Guds velbehag.' Gud giver os en gave, og han er selv i denne gave. Han blev menneske. Guds gave til os – ikke bare juleaften, men også i morgen og den 2. januar, hvor du igen møder på arbejde.

Udfordringen

Hvad står øverst på din ønskeseddel i år? Og hvilken forskel vil Jesus, Guds gave, kunne komme til at betyde for dig i dagene fremover?